

har med nogen Tvivl foreslaaet, at disse Sagkyndige skal have Stemmeret lige med Kommissionens faste Medlemmer.

ad § 40. Udvalget har anset det for heldigt, at Grundkommissionens Bekendtgørelser faar en ved selve Loven fastslaet Form, saaledes at senere Retstrætter saa vidt mulig undgaas.

ad § 41. Med Hensyn til Grundkommissionens Rettighed overfor Servituter — en Rettighed, som af praktiske Grunde ikke kan undværes — skal Udvalget henvise til »lex Adickes«, § 25; videre skal man fremhæve, at Slutningsbestemmelsen i Pass. 1 — at det kan kræves, at Kommunen skal overtage de i en Ejendom indestaaende Proiriteter, dog ikke over Vurderingssummen — er fremkommet ved et Kompromis indenfor Udvalget.

Fuldstændige, detaljerede Regler for Kommissionens Behandling af Skatter, Afgifter o. desl. har Udvalget ikke ment at burde søge fastsatte ved Lovforslaget. Her skal dog peges paa, at Ejendomsskyld og Tiende i Henhold til vedkommende Lov vil kunne respektive ordnes ved Omyurdering og afløses, og naar der tales om »analoge Regler«, er derved sigtet paa saadanne Forhold som en Afløsning af »Rekognition ved Ejerskifte« med Rekognitionens 2½-dobbelte Beløb (jfr. Indlemmelseslovene, Nr. 50, 51 og 52, af 3. April 1900) og en Afløsning af en Jordebogsaftigt med dens kapitaliserede Beløb. Ordninger som de anførte er jævnlig truffene ved Jærnbane-Ekspropriationer. Da Kommunen altid vil være medvirkende ved Udjævninger, vil vel en Ordning vedrørende kommunale Skatter og Afgifter næppe nogensinde volde Vanskeligheder.

Det vil sikkert vise sig nødvendigt at give nye Regler vedrørende Indførelsen af de som Følge af Udjævninger skabte nye Retstilstande i de bestaaende Skøde- og Pante-Protokoller. Da dog dette Spørgsmaal ligger udenfor Lovforslagets egentlige Omraade, har Udvalget foreslaaet disse nye Regler fastsatte ved kongelig Anordning.

ad § 42. Angaaende Bestemmelserne i denne Paragrafs Pass. 1 kan henvises til § 24, Pass. 6, og § 29, Pass. 2. Dog skal Udvalget gøre opmærksom paa, at man har ment, at Hensynet til fastsatte Tidsfrister her særlig burde fremhæves. (Jfr. Bemærkningerne til § 19).

Ved at Kommunen i Henhold til § 18 har en Ret til uden Vederlag at fordrø Dele af Ejendomme ved visse smalle Gader afstaaede til disse Gaders Udvidelse, fremkommer i en vis Forstand en Værdiformindskelse af saadanne Ejendomme. Udvalget har fundet det rigtigt ved Pass. 2 i nærværende Paragraf at pege paa dette Forhold som et Moment ved Grundkommissionens Vurderinger m. v.

ad § 43. I Pass. 1 i denne Paragraf nævnes først »Kommissionsudgifterne« ved Udjævninger, og det bestemmes, at disse Udgifter som Regel skal bæres af Kommunen. Udvalget er gaaet ud fra, at Kommunen sædvanlig dog vil have saa megen Interesse i ogsaa »private« Udjævninger, at det maa anses for rimeligt, at den yder et Bidrag til deres Gennemførelse. Lovforslaget er her i Overensstemmelse med »lex Adickes« (se dennes § 54, 1ste Stk.), om det end snarest gaar noget videre i Retning af Bebyrdelse af Kommunen, end den tyske Lov, idet Udtrykket »Kosten des Verfahrens« i »lex Adickes« næppe dækker over alle de i den her omhandlede Passus nævnte Omkostninger. Der kan ganske vist foreligge Udjævninger, i hvilke Kommunen har en saa forsvindende Interesse, at det vilde være ganske urimeligt, om den bar alle »Kommissionsudgifterne« ved dem; men med Hensyn til saadanne Tilfælde tages i Lovforslaget fornødent Forbehold ved Sætningen: »medmindre en anden Ordning . . .« (Jfr. »lex Adickes«, § 5, 2det Stk.).

I Paragraffens Pass. 2 omhandles Fordelingen af »samtlige« Udgifter ved en foretagen Udjævning; men efter Bestemmelserne i Pass. 1 vil det sædvanlig kun blive Erstatningsydelse o. desl., som Kommissionen kommer til at fordele mellem de Private. At der dog undertiden ogsaa kan blive Tale om Fordeling af »Kommissionsudgifter«, forstaaes under Hensyn til Undertagelsesbestemmelsen i Slutningen af Pass. 1.

Man maa sikkert være forberedt paa, at den endelige Opgørelse af samtlige Omkostninger ved en større Udjævning kan trække længe ud. Det vilde imidlertid være ret urimeligt at lade Kommissionen beskæftige sig med hver enkelt Sag lige til dens Afslutning; har Kommissionen fastslaet Principperne for de med Sagen forbundne Omkostningers Fordeling, kan man sikkert godt, som foreslaaet ved Pass. 3, lade Kommunalbestyrelsen fastsætte Fordelingen i dens Enkeltheder.

ad § 44. Med Hensyn til denne Paragraf skal først henvises til, at Bestemmelsen om en Over-Kommission, ganske almindelig set, er i Overensstemmelse med vor øvrige Lovgivningsregler paa lignende Omraader; i øvrigt kan Udvalget henholde sig til sine Bemærkninger til §§ 38 o. flg.

Naar der i Pass. 4 er henvist til »bestaaende, for tilsvarende Forhold gældende Retsregler«, er herved nærmest tænkt paa Bestemmelserne i »Lov om Grundafstaaelser til Statsbaner« af 12. April 1889, § 4.